

Les dades de l'EPA del darrer trimestre de 2015 a Catalunya qüestionen la suposada recuperació econòmica, ja que finalitza l'any amb un increment de persones aturades i una reducció de l'ocupació respecte el tercer trimestre

Augmenta l'ocupació a temps parcial mentre que la jornada a temps complert es redueix. La caiguda de l'ocupació es fa palesa tant en la de tipus indefinit com en la temporal.

Respecte fa un any, augmenta la població ocupada només temporal i masculina, mentre que la reducció de l'atur passa, en gran part, per una caiguda de la població activa.

1-La població activa continua decreixent

En el quart trimestre de 2015, la població activa catalana- aquella que cerca feina activament i pot trobar-se en situació de desocupació o ocupació- s'ha reduït en 34.200 persones, fent evident el continu procés de regressió demogràfica que patim des de 2011 i, que en gran part, es deu a la sortida de població activa d'origen estranger, davant la inexistència d'oportunitats laborals, però també a l'emigració de joves autòctons i persones amb experiència en llocs de treball d'alt valor afegit. L'efecte desànim també és un factor a tenir en compte davant aquesta reducció d'actius.

Respecte el trimestre anterior, a Catalunya es manté estable el nivell de població activa. Aquest equilibri, no obstant, l'han suportat les dones, perquè els homes han reduït en -3.400 homes mentre que elles han incrementat l'activitat en 3.300 dones més.

2- Insuficient creació d'ocupació i precària

La darrera EPA mostra un increment de l'ocupació en 53.800 persones més que fa un any. Aquesta dada és positiva però insuficient, si tenim en compte la destrucció de llocs de treball que s'ha produït amb la crisi i el nombre de persones que romanen en situació d'atur.

En relació al trimestre anterior, l'ocupació total s'ha reduït en 9.000 persones. Cal destacar que mentre l'ocupació a jornada completa s'ha reduït, ha incrementat la de tipus parcial i aquesta ho ha fet tant en homes com en dones. No obstant, la taxa de parcialitat femenina continua sent 14,6 punts percentuals superior a la masculina. Aquesta dada és rellevant i negativa ja que la parcialitat és cada cop més involuntària.

La destrucció d'ocupació que s'ha donat en relació al trimestre anterior, s'ha donat tant en l'ocupació estable com en la temporal. Aquesta darrera s'ha reduït de manera més severa per la finalització de contractes un cop acabada la campanya de Nadal. En relació al 2014, només ha augmentat l'ocupació assalariada temporal.

La taxa de temporalitat - també va baixar a l'inici de la crisi, no per estabilitat de la contractació, sinó perquè els primers llocs de treball en desaparèixer van ser els temporals - se situa en un elevat 20,3%.

En aquest sentit, les darreres reformes laborals no han assolit els seus objectius: la creació d'ocupació i l'estabilitat laboral. El fre de la destrucció d'ocupació és recent i encara hi ha al nostre país, 668.600 persones desocupades, mentre que la nova ocupació és precària i vulnerable a nous cicles de recessió.

3- La destrucció d'ocupació es constata a tots els sectors menys en la construcció

Tots els sectors d'ocupació presenten xifres negatives en relació al tercer trimestre de 2015, a excepció de l'agricultura que incrementa un 12,6% i 5.600 persones ocupades més.

Si bé tots els sectors, menys la construcció, presenten signes positius d'ocupació en relació el 2014, aquesta recuperació és del tot insuficient per recuperar la gran pèrdua de llocs de treball que s'ha donat sobretot en sectors com la indústria que hauria d'ésser potenciat com a tractor generador d'ocupació de qualitat i amb alt valor afegit si volem un canvi de model productiu.

Continua doncs la feblesa d'una estructura econòmica i d'ocupació amb la qual es pretén sortir de la recessió.

4- Es mantenen xifres insostenibles d'atur i una taxa de desocupació del 17,7%, lluny d'assolir els objectius de l'Europa 2020

Tot i que s'ha reduït de forma important el nombre de persones aturades, en la mateixa línia que ho ha fet el nombre de persones inscrites com a demandants d'ocupació, no pot perdre's de vista que 668.600 persones a Catalunya no tenen feina.

No tota la reducció d'atur es tradueix en ocupació, ja que el 40% de les sortides de l'atur corresponen a la disminució de la població activa.

Els missatges triomfalistes que alguns responsables polítics llencen, haurien de contenir-se davant la persistència de l'atur, la lentitud de la creació d'ocupació, la creixent precarització laboral, la pèrdua de població i d'activitat i el drama de l'atur de llarga durada, la desprotecció i el desànim de cada cop més persones.

Respecte el tercer trimestre de 2015, l'atur a Catalunya ha augmentat en 9.000 persones, mentre que respecte l'any anterior, s'ha reduït en 87.900 persones.

Tot i aquest fet positiu, el cert és que el 58,9% de les persones a l'atur fa més d'un any que no treballen i el 42,4% en fa més de dos. Respecte fa un any, la proporció de persones aturades de molt llarga durada era del 42% la qual cosa evidencia que no hi ha una millora i que continua l'estat crític de la situació, ja que l'atur s'està cronificant per a moltes persones.

La prolongació de la situació d'atur té efectes devastadors per a les persones afectades, no només a nivell individual i familiar, sinó també a nivell professional, donat que quan més temps s'està allunyat del mercat de treball, menys possibilitats hi ha de retorn i baixa l'ocupabilitat de les persones. Aquest desfasament professional pot veure's agreujat per la manca d'oferta pública d'accions per a la inserció laboral, com per exemple formació ocupacional, orientació professional o processos d'acreditació de competències professionals, entre d'altres, com a conseqüència de les retallades pressupostàries en polítiques d'ocupació.

Però l'altre gran conseqüència de la prolongació de l'atur és l'esgotament de prestacions, subsidis i ajuts que pateixen les famílies. En aquest sentit, cal reforçar i garantir la protecció que ofereixen les prestacions i subsidis per atur ja que la situació d'atur no és voluntària.

La nova pobresa de qui ha perdut la feina i també els ingressos econòmics creix i el risc de fractura social també va a l'alça, mentre el Govern no dona resposta en forma de Renda Garantida de Ciutadania que asseguri els ingressos mínims de subsistència a qui no té recursos ni feina per a aconseguir-los.

5- L'atur entre joves es redueix de manera insuficient mentre que s'incrementa entre els majors de 45 anys

Tot i la reducció general del nombre d'aturats, el cert és que els majors de 45 anys continuen augmentant les llistes de l'atur i suposen el 37,7% del total de persones aturades. Aquest fet, combinat amb l'increment de la durada de l'atur pot suposar per a un enorme col·lectiu de persones treballadores amb plenes capacitats per a treballar, no tenir oportunitats de retorn al mercat laboral i extremes dificultats de subsistència.

Els joves menors de 25 anys han aconseguit reduir l'atur, però de manera insignificant i continuen patint una taxa d'atur exageradament elevada, del 39%. Aquest col·lectiu representa el 15,2% del total de persones aturades.

Els joves i els majors de 45 anys són col·lectius prioritaris de les polítiques d'ocupació a nivell europeu, estatal i català. Calen majors esforços perquè els joves tinguin oportunitats d'incorporar-se al mercat de treball, però també perquè els i les treballadores amb experiència i plenitud de capacitats puguin

retornar al treball. Cal també, mentre l'ocupació no sigui possible, garantir la protecció social i econòmica d'aquestes persones.

Per tot això creiem que continuem en una situació d'emergència social, tot i la minsa millora d'alguns indicadors i els missatges poc realistes dels governs.

És necessari, doncs, abocar tots els esforços en la recuperació de l'activitat i de l'ocupació i recuperar la demanda interna.

Recordem que el nostre mercat de treball continua generant treballadors i treballadores pobres i amb dificultats per a construir projectes de futur.

Per tant, calen mesures urgents per donar resposta a qui no té feina ni prestacions i per això, la Renda Garantida de Ciutadania a Catalunya, que actualment està pendent d'aprovació, ha d'assegurar recursos mínims a les persones sense ingressos.